

Letnik II.

v lažnjivi obleki.

Štev. 11.

Izhaja v mesecu dvakrat, kedar ga je volja. — Veljá celo leto 2 gold. 40 kr., pol leta 1 gold. 20 kr., četrt leta 60 krajc. Posamezne številke se dobivajo po 10 kr. v Klerr-ovi bukvarnici na velikem trgu št. 313.

Volilcem kronovine kranjske!

Že mnogokrat je potrkal „Brencelj“ na Vaša vrata in prosil glasov za svoje kandidate, a večidel ste ga poslali „v božjem imenu“ in nabral je komaj kakih 10 glasov za vse svoje ubožčke skup, toraj je na vsacega prišel pri razdelitvi malo več ko en glas.

En glas! Pomislite, da je to šembrano malo; še en krajcar ni veliko bogastvo, kaj pa še le en sam glas! Kaj hoče revče v kandidatovi obleki ž njim početi? Ga bo li ocvrl in na zelju pokosil? Ali ga bo zastavil? Na en glas še naša hranilnica nič ne posodi, čeravno bi prišla na prvo stopinjo.

„Brencelj“ je dozdej s ponujanjem svojih tičev za poslance povsod imel le nasproten uspeh. A „nasproten uspeh je tudi uspeh“, tedaj si „Brencelj“ obriše svoje potno čelo in rdeča lica, ker blamaž in sramote je že kakor vsak nemčur in liberaluh tako navajen, da se kar obriše in otrese, pa gré.

Mar mislite, da je njegov posel lahek? Slovence za poslance ponujati ni hlapčevsko delo, to stori vsak otrok, ker Slovence volite, če bi Vam jih nihče ne ponujal, ali če bi Vas tudi kdo pred njimi svaril.

Drugače pa je ponujati nemčurje, liberaluhe in renegate. Če bi Vam še tako trobil na ušesa, da so Slovenci, prijatelji ljudstva itd., jih hitro že na nosu poznate in ne volite jih, če bi s štirimi voli vsacega na volišče vlekli. Bojite se jih, kakor zajec pobeljenega lonca na zelniku ali kakor tiči slamatih strahov na njivi ali kakor pijanec vode. To „Brencelj“ dobro vé po lastnih skušnjah, a on je predrzen, kakor nemškutarji in drugi mrčesi, ter Vam tudi danes vnovič stavi na oder svoje tiče v praznični obleki kandidatov za kranjski deželni zbor.

Tu so, dobro jih pogledjte in potem volite; če jih ne volite, pripravite „Brenceljna“ ob ves kredit, da mu potem še nemčurji ne bodo upali. Nekteri so Vam že znani, ker ste se jih dozdej ogibali kakor sršenovega mahú. Saj so krotke živalice, kar iz roke jedó.

1. **Dr. Cene Kljun** po domače **Kljunov Cene**, tič z velikim kljunom, kateri najrajše žvižga ministerske melodije in prepeva nemčurske pesmi. Redi se od 4000 gold. letne plače in zoblje tudi nezaupnice svojih volilcev. Ta tica je jako krotka in se je že navadila ministerske soparce. Najrajše žvižga liberaluške, nemčurske, renegaške itd. Ker so ga zdaj nemčurji iz kletice izpustili, bi bilo dobro, da bi ga Slovenci vjeli, kajti škoda bi bilo, če bi ta tič nikomur več ne pel.

2. **Dežmanov Korel**. Ta tič Vam je vsem dovolj znan, tedaj ga ni treba posebno priporočati. Le toliko je gotovo, da se od zadnje volitve ni prav nič poboljšal, čeravno je bil na šentpeterskem predmestju birman.

3. **Suppppanov Jože**, tirolski šinkovec, kateri se je bil pa tudi že kranjskega semena tako privadil, da se ni več za-nj bati. „Brencelj“ ga je že trikrat ponujal, pa ni bilo kupca, tedaj ga še enkrat ponuja in ga bo oddal tudi za toliko, kolikor njega stane. Zdaj ga je posodil ljubljanskim liberaluhom, kateri so ga zaprli v županov tičnik, ker nimajo boljšega. — Ta tič ne žvižga nobene slovenske, dasiravno je že več let na Kranjskem. Nedavno je v konšt. zboru nekako predrzno začivkal, ker je slišal Dežmanovo pesem, za katero je ves vnet in katero že prav lepo poje.

4. **Lašanov Oné**, kateri Vam še menda ni znan. On je prvi, ki misli vseliti v Slovenijo francosko kulturo, kajti giljotino (sekiro, s katero se ljudje kaj hitro v večnost spravljajo), je že bóje naročil. Ta tič je velikansk krokár, kateri je nedavno v konšt. zboru tako glasno krockal, da so ga vsi čuli in zapazili. Priporoča se posebno Ljubljančanom, kajti ta tič ima žlahno perje in zasluži, da bi se njegov tičnik prav visoko obesil.

5. **Dolgi Frice**, tudi **Käsmacherjev Frice**, tirolski tič s tujčevo peto, kateri posebno rad po „blatu“ brska. Ker je po svojem pudeljnu že dobro znan, ga ni treba še posebno priporočati. Hvali se na njem lastnost, da rad brodi po slovenski kaši in kljun utika tudi v take reči, ki niso njegovega posla. Začasno ima zdaj libera-luško perje.

6. **Pajk I.** Stavim, da ga vsak pozna, še vaši otroci, ktere ž njim strašite, tedaj ga ne imenujem več, da se ga še Vi ne vstrašite.

7. **Kaltenegger**, tič z žlahnim perjem in doktorskim čopom, kateri je iz Nemčije na kranjsko pašo pri-tel in se tu vgnjezdil. On póje v eno mer svojo pesem in poje rad tudi v deželnem zboru, da slovenski poslanci dolgega časa zadremljejo. Druge zasluge njegove „Brenceljnu“ niso znane; če jih kdo kaj vé, naj jih hitro naznani.

Teh sedem naj bo za danes zadosti, da Vas ne bo želodec bolel; drugi pot bo iztresel „Brencelj“ iz koša vse, kar je v njem, danes je posnel le smetano. Drugi pot boste videli še le prave tiče!

„Brencelj“,

Kranjec, ne Slovence.

Rešpehtarjova kuharica.

A greste na tabor v Cirkenco? Oh, nikar ke ne hodite, naš rešpehtar, per katerem sem zdaj v dinst, so zašafal iz Pa-riza, to je tam na Fran-coskem nek, eno mašino, k' se ji prav „gvavlotina“, menda zato, k' se glave loti; tisto mašino so v Pariz tačas nugal, k' je bla tam revulcija, po-tem so jo pa spravli, k' ni b'lo več glav za od-sekat. Naš rešpehtar so pa za-njo zvedli, pa so jo bestelal in bodo rajžal ž njo na tabor. Strašno so hudi na tabore in pra-vijo, da more vse hin bit. Ne veste, kok so hudi na

Slovence! Pravjo, da preh tga foljka ni blo, da sta ga še le Plajbes in Kosta skunštvala.

Takga hudga rešpehtarja še nisem nikol pedenala. Prec, k' sem se forštelala, so me prašal: „Al s' ti tud' Slobenerka? Če si, pa kar pojđ, takeh kršenc ne nucam, sej me še znaš zagiftat.“

Potlej sem pa jest rekla, da je men vse glih, al je Slovec al meškutar, šniceljne in prata so za vse glih tist. Pa jim spet beseda „meškutar“ ni bla po gusti, k' so strašno aklih in se more človek zlo ahtat, da jih ne pe-lajdiga.

Gun dan pa niso doma večerjal, so rekli, da imajo v kazin velik trahament, da bodo tiste opohane Slovence večerjal, k' jih je en korboltar iz Sežanskega tabora per-ciral. Zato je pa tud stal drug dan v tržaških cajtengah in v lublanskem blat, da je blo v Sežan k' večem 4000 taborcov, k' so ta druge meškutarski korboltarji vkradli in v Iblan opohat pustli. Naš rešpehtar so se še le ob dveh dam permajal, pa se m' je zdel, koker da b' imel afnjo sabo. Zjutraj so še men ponudli en štikelc tiste pratce, pa sem rekla, da moj želodec še ni toko všafan, da b' mogel taborce prenašat. Polej so pa tist štikelc sami pofruškalk.

Zdaj k' so volitve, majo pa naš rešpehtar velik kšefta. Cel dan letajo in švicajo, da jim vse po ksiht kaplja, pa nobeden ni toko kunšten, da b' ugnil, kam cilajo. Samo jest, Špela Snitleh, sem toko všajt, da sem jih sprobala. Poslušajte!

Gospod rešpehtar so zdaj v penzjon, pa pravjo, da še to ni ta velk štant, da niso še cfridni. Pa se bojo po-nujal za abortnarja, poleg bojo pa šli na Dunaj, ker je nek dinst, k' nese vsak dan 10 gold., in bojo pršli nazaj v tist lontovž, k' so zdaj not v kvarterji ta velk rešpehtar, menda se jim prav štatgoltar al laneprezident. Men so že zažihral, da bom per njih ta velka kuharica, če jim to rata.

Polej pa ne bo več tistih Slobenarjev, pa tud ne tistga rogomenta z rdečim srajcam, ampak vse bo tajč, sej bojo imel gospod rešpehtar, čem reč, gospod celencja štatgoltar tisto mašino, k' se ji prav „gvavlotina“, k' bomo ž njo poleg iz Slobenarjev šnicelne delal. To bo leben! Moj Johan bo mogel imet ta vsok klobuk, jest pa bom nagleštana koker frajla in bova šla špencirat pod Tiboli ali pa se bova s fjakarjam v Laverco al pa na Roženpoh peljala. To bo lušno! Pa sej poleg mi bo Johan, k' je le kučar, pregmej, poj mi bodo hofiral taki škricmani, ka-keršni zdaj letajo za šlajerji, ne pa za bertaham.

Da b' le kmal ratal štatgoltar! So rekli, da to ni toko težko, če jih le poštatajo za abortnarja. Takga pa menda foljk vol al pa mestni purgarji. Oh prosim Vas vse, k' imate cegelce za volit, dajte štimo našmo rešpehtarji, pa pridite k men', bom pa vsakmo dala kakšen štikelc mrzle prate al pa kakšno pohano piško, jo bom že peršparala. Menim, da niste tako žleht, da b' bli men fovš, če pridem enkrat v tak dinst, k' men paše.

Zato sem Vam pa tudi povedala, da nikar ne hodite v Cirkenco na tabor. Jest Vam vsem čem dobro, in kdor me ne uboga, bo peršel brez glave nazaj. Polej vam pa jest ne morem pomagat.

Le pridni bodite in volite našga rešpehtarja, k' ga vidte na ta zadnji stran namalanga. Imé sem pozabila, toko nekok se mu prav, koker Laž al Lešenk, pa ne vem za gvišno.

Še enkrat, zamerkite si: Na tabor v Cirkenco ne hodite!

„Brenceljnov“ program.

„Kolikor oseb“, toliko programov“ je nov, pa resni-čen pregovor. Če se zedinita le dva, izdata že svoj pro-gram, za ktereга skrijeta svoje skrivne namene.

Posebno zdaj je programom ugoden čas, ko so volitve za deželne zборе že na pragu. Vsak hoče biti poslanec, in ako bi bil vsak tudi voljen, bi bilo skoro več poslan-cev ko volilcev.

„Brencelj“ je do zdaj ponujal le svoje prijatelje in sicer s takim vspehom, da še kar nobeden po njemu pri-poročenih ni bil izvoljen. Ta vspeh mu daje upanje, da bo tudi pri zdanjih volitvah prav tako srečen, kakor pri minulih, tedaj stopi tudi on pred svet s sledečim pro-gramom:

1. „Brencelj“ je skoz in skoz, od zela do zadnje no-žice liberaluh, renegat, nemčur, sploh vse, kar hočejo volilci. Tudi ima nabasan koš praznih obljub, s kte-rimi bo pital svoje volilce.

2. Vsled širocih ust in jako gibljivega jezika je v stanu govoriti, kričati, zabavljati, opravljati in obrekovati vsakega, ktereга mu volilci velijo ščuvati. Vere nima prav nobene, tedaj se dá krstiti, kakor kdo hoče.

3. Nemčurjem obeta pečene piške, če ga volijo; Slo-vencem pa vse, kar do zdaj imajo po §. 19. državnih postav.

4. Za gotovo pa obljubi in se zaroti pri Dežmanovih „prokletih grabljah“, da ne bo prejel nikakoršnega reda in tudi ne, enako Kljunu, stopil v ministersko službo s

4000 gold. na leto, kajti do zdaj še nima nikakoršnega upanja niti do prvega, niti do drugega.

5. Sicer pa bo služil tistemu, kdor mu več plača; na obljube se on ne vjame, kajti dovolj pozná njihovo vrednost, na obljube se zdaj lovijo le še Slovenci, katerih ni nebeško kraljestvo.

6. Za preuredbo ustave je on le toliko, kar se tiče njega; če bi pa prestrojenje te ustave le količkaj utegnulo njemu škodovati, se bo branil z rokami in nogami, čeravno bi bila nova ustava vsem svetu koristna, čeravno bi stara ustava ves svet pogubila razen „Brenceljna“.

7. Ta program je vsestransko dober in vstreza posebno „Brenceljnu“, kajti ako bo izvoljen, se ga bo držal ali ne, kakor mu bo boljše kazalo. Ob enem pa je podoben programu tistih mož, ktere Vam na prvi strani za poslance priporoča, kakor jabelko jabelki, kajti „Brencelj“ se zmeraj strinja z načeli nemčurske stranke, poslanstvu se ne bo nikdar odpovedal, dokler služi na dan petak. Če mu pa kdo več dá za stol za pečjo, mu ga bo prepuštil, kajti „Brencelj“ bo vedno pospeševal kupčijske zadeve.

Nadjaje se, da bo vsled tega programa po vsi deželi izvoljen, se ne ponuja posameznim okrajim ali mestom, kakor Kasmacher in drugi. Če ga pa enoglasno ne volite, mu to prej naznanite, da se bo potem še posebno priporočil velikemu posestvu in sicer na podlagi 20.000 gold., katerih mu nihče ne — upa.

Verjetne novice.

Ljubljansko konšt. društvo je imelo sejo, v kateri se je tudi zaradi kandidatov za deželni zbor govorilo. Da bi se stvar kratko in najbolj naravno, tedaj liberalno rešila, se je sklenilo, da vsak zapiše enega kandidata na listič, in tisti, kateri bodo imeli večino glasov, se ponujajo ljudstvu za poslance. To se zgodi. Ko so vsi listi oddani, jih predsednik prešteje. Bilo jih je 56. Nazočih udov pa je bilo le 53. Predsednik, to pozvedivši, reče: „Vse v redu, le eden med nami je, ki se je na liste trikrat zapisal“. In to je bilo res, kajti vsak ud je imel po en glas, le nek tirolsk doktor je imel tri.

Velika nesreča se je te dni zgodila v Ljubljani. Nek človek, o katerem se je že več časa govorilo, da ni prav prave pameti, se je nenadoma zgubil. Sumiči se, da se bo dal oglasiti po konšt. društvu za kandidata poslanstva. Vzrok temu samomorstvu je, kakor govoré, tudi obup zaradi slabega stanja njegovega premoženja. Nesrečnežu ni pomagati.

V gostilnico, kjer se navadno zbira ljubljanski „kapital in inteligencija“, prikoraci hrust. Govorilo se je ravno čez politiko, slovenske sleparije, dobroto nemčurskega liberalizma itd. Tujec posluša, potem pokliče natakarja, si naroči jedi in sné v kratkem skoro vse, kar je bilo v kuhinji. „Kapital“ pri bližnji mizi ga gleda in gleda, kajti take požrešnosti in lakote še ni nihče videl. „To je kak hribovsk volk“, zašepeta „kapital“, misleč, da te besede ne dosežejo ušes sumljivega sosedu. Tujec pa, kateri jih je slišal, se obrne nazaj ter z bobnečim glasom zabrenčí: „Ni čuda, da toliko jem, kajti več ko tri mesece sem bil v nekem kraju, kjer sem se živel le od oslovskega in bikovega mesa“. — „Kapital“ se prestraši, ko čuje, kako nevarnega človeka ima tik sebe, drug za drugim se tiho splazi iz sobe in v kratkem je miza zapušena.

Nemškutarska ognjena straža

je une dni prav očividno pokazala, kaj je in kaj zná. Vnela se je namreč neka pasja koča in v hipu je bil vsak stražnik na svojem mestu. Dirjali so na ognjišče in pridrdrali tje ravno v istem trenutku, ko je zadnji kos

zgorel. Kakor bi bil trenil, je bilo precej ognja konec. Da je pasja koča do tal pogorela, temu ni kriva ognjena straža, timveč ogenj, kter jej ni bil o pravem času naznanjen. Tedaj opominjamo občinstvo, da naznani kak požar vsaj dve uri prej pri ljubljanskem magistratu, ali pa naj se skrbi, da bo gorelo počasi, ker drugače straža zaradi velike ropotije ne more porok biti, da bi imela priložnost gasiti ali ogenj prej ko pri zadnji hiši ustaviti.

Zahvala.

Podpisani ne morejo si kaj, da izrekujejo tu na javnem potu presrečno zahvalo vsem udom dragocenjene ognjene straže, ktera nam je pri svojih vajah naše dežja potrebne vrte tako blagodušno pomočila in poškopila. Hiše nam varuje sv. Florijan, vrte pa ognjena straža, tedaj smo dobro zavarovani.

Krakovčani.

Naravoslovje.

Lisica in grozdje.

(Stara, po „Brenceljnova“ ponovljena basen.)

Lačna lisica, ktera je že po Laškem, v Švici in drugod piče iskala in se redila tudi v sili z drobtinami, ktere so padale od ruskih miz, pride vsa spehana in obupljiva k ubogemu posestniku z imenom Slovenec in prosi, da bi ji dal primeren posel, s katerim bi si služila vsakidanski kruh; obeta in pišega, da se bo na vso moč potezala za njegovo pravo in branila ga sovražnikov vsakoršne baže.

Slovenec, dobra dušica, se usmili te lačne živalice in jo postavi, akoravno so mu prijatelji branili, kajzaje na nevarnost tako zvite živalice, čuvaja svoja vinograda, da bi stražil vrabe in pavrane, kteri

so mu grozdje zobali. A nezvesta lisica, mesto da bi branila posestvo tistega, kateri ji je dajal hrano, se je brž sama lotila

trst, prav pridno zobala grozdje in še druge lisice vabila v posestvo, ktere ga bi bila morala braniti, ako da se je gospodarju grozna škoda delala.

Slovenec, to zapazivši, brž odstavi nezvestega varha, a ta se mu smeje in zoblje dalje ko prej. Slovenec je v veliki zadregi, a vse mu nič ne pomaga.

Nekega dne pa razpodi viši posestnik Potocki vse varhe in razpiše ob enem nove službe. Zdaj je Slovenec bolj previden in obesi grozdje višje. Kmalu se pritepe zopet lisica, ktera se je visokega povelja vstrašila, nazaj v vinograd, kjer zagleda grozdje in se jame stezati po njem, a doseči ga ne more zarad visočine. Kaj rada bi zopet zobala sladke jagode, se spenja in spenja, slane se ji cedijo po ustih, a vse nič ne pomaga.

Ko vidi, da nič ne more, stisne rep med noge in odhajaje reče: „Ne maram za to grozdje, mi je prekislilo!“

Popravki.

I. Ni res, da bi bila graška sodnija na pritožbo obsojenih Janjčanov obsodila ljubljanske turnarje v težko ječo. Resnica pa je, da je potrdila rabsodbo ljubljanske deželne sodnije, ktera je turnarje čisto nedolžne spoznala.

II. Ni res, da bi bil gosp. Mulej, ki je bil v Kamniku po Prhavcu in Šraju tepen, zavolj javne sile v težko ječo obsojen.

III. Ni res, da bi bila deželna sodnija v Ljubljani za obsojenega gospoda kaplana Koprivnikarja prošnjo za pomiloščenje cesarju izročila in sicer iz lastnega nagiba.

Ljublj. deželna sodnija.

Slovenec pred volitvijo.

Ves svet se m' ponuja,
Nemškutar, Sloven'c,
Mi roko podaja
Skor vsak potepen'c.

Vsak škric hoče biti
Že za-me poslan'c,
Me 'če podkupiti;
Dišijo mu žganc'.

A jaz nisem tepec,
Izbral si ga bom,
Ki ne le za hlebec
Mi branil bo dom.

Jaz Nemca ne volim,
Ker nemški ne znam;
Ostal bi na golim,
Ker on ne gré z nam'.

Nemčurja ne maram,
Je grda pošast,
Že hlače raj param
In svinje grem past.

Ne bo me premotil
Tud' ne renegat,
Da b' „grabelj“ se lotil,
Grem rajši koj spat.

Te „grablje proklete“
Naj sname Dežmán;
So „bilje“ odpete,
Naj v jamo jih hran'.

Nemčurske kulture
Ne maram nikdar;
Za tuje mi pure
Nikoli ni mar.

Nikol' lib'raluhov
Jaz volil ne bom;
Nikol' potepuhov
Si vabil na dom.

Pa tud' uradnikov
Ne maramo mi,
Že dost' poveljnikov
V pisarnah sedi.

Kar kol' nemškutari,
Ni nikdar za nas,
Ker vsak se opari,
Kdor volil bi vas.

Kjer vaše je maslo
Razlilo se kdaj,
Nikdar ni več rastlo,
Cvetelo še kaj.

Imamo domače
Poštene ljudi,
Za vaše zvijače
Smo vsi že gluhi.

Te homo volili
Poslance zopet,
Da bodo borili
Za narod se vnet.

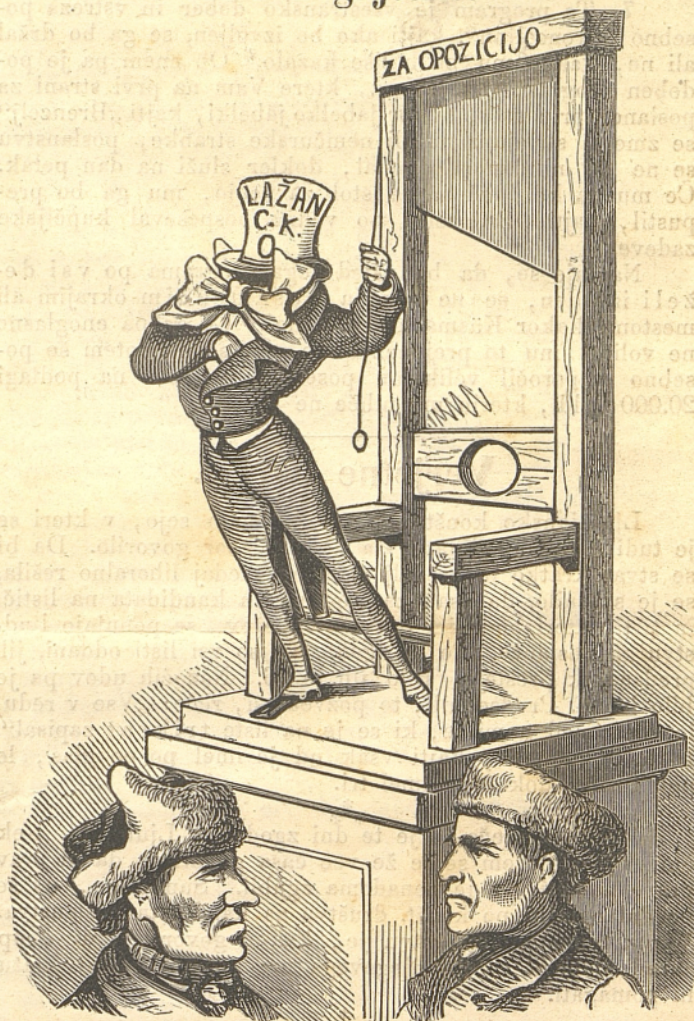
Slovenske volimo
Sinove zvesté,
Nemčurjem kadimo
Pa z ajdovco le.

Otročje veselje.

Juhej! juhej! Za kandidata me mislijo postaviti. Če bom izvoljen, bom dobil vsak dan 5 gold. „šenkenge“, to je še več ko 500 nik. To bova s Fricam nikala! Vsak dan ga bom stokrat lahko „kozla“ naredil. Le nekaj me skrbi, pa saj v deželnem zboru ni „ezelbonka“. Menda mama ne bodo hudi. Juhej, juhej! 500 nik!

Mali Šafarček.

Mož z giljotino.

Jaka. Glej, glej, Jože, to-le mašino! Kaj misliš, čemu je? — Jože. Poglej človeka pri njej! Na njemu je jasno, čemu je mašina. — Jaka. Pa kaj pomenijo črke „c. k. O.“? — Jože. Hm! Čakaj malo! Cena klobuka ostane... — Jaka. Aha, če tudi glave ni pod njim. Razumim! Kaj pa pomeni napis: „Za opozicijo“? — Jože. Tega Ti ne vem povedati. Prašaj moža, komur so Slovenci postavili ta spominek.

Za tabor v Cirknici

se za prihodnjo nedeljo išče

zanesljiv lažnik,

da bo preštel taborovce in jih, kar jih je preveč, precej pozobal.

Vredništvo „Tagblatta.“

Nekteri gg. naročniki so prejeli po pošti listnice, čeravno so bili že plačali. Naj ne zamerijo pomote!